



PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.17.2022.JS(15)

RM-0610-17-22

UD232

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Informuję, że ww. projekt został notyfikowany Komisji Europejskiej 23 lutego 2022 r. pod numerem 2022/106/PL. Wyznaczony przez KE zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy (UE)2015/15351 okres tzw. *stand still*, w czasie którego państwo członkowskie powinno odroczyć przyjęcie notyfikowanego projektu, upływa 24 maja 2022 r. o godz. 24.00.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Wnioskodawca

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680 oraz z 2021 r. poz. 234) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do statków żeglugi śródlądowej uprawiających żeglugę na wodach morskich, stałych platform wiertniczych, morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, 784, 1093 i 1642), zwanej dalej „morską farmą wiatrową”, i zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, zwanego dalej „zespołem urządzeń”, przepisy ustawy stosuje się w zakresie w niej określonym.”;

2) w art. 113a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Morska farma wiatrowa oraz zespół urządzeń spełniają wymagania w zakresie bezpieczeństwa, ochrony środowiska morskiego, ochrony granicy państwowej na morzu oraz obronności państwa określone w przepisach wydanych na podstawie art. 113b ust. 10 i 11 oraz art. 113c ust. 7.”;

3) po art. 113f dodaje się art. 113g–113i w brzmieniu:

„Art. 113g. 1. Spełnienie wymagań określonych w art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych potwierdza certyfikat uznanej organizacji, o której mowa w art. 5 pkt 17, to jest:

¹⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 23 lutego 2022 r. pod numerem 2022/106/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 1) certyfikat zgodności projektowej wydany po opracowaniu projektu budowlanego, a przed zawiadomieniem organu nadzoru budowlanego o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych dotyczących morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń, potwierdzający zgodność projektu budowlanego z normami technicznymi określającymi wymagania, jakie musi spełnić morska farma wiatrowa lub zespół urządzeń;
- 2) certyfikat dopuszczenia do eksploatacji wydany po zakończeniu budowy morskiej farmy wiatrowej lub jej części lub zespołu urządzeń, jednak nie później niż na 30 dni przed planowanym dniem pierwszego wprowadzenia do sieci, na podstawie udzielonej koncesji, energii elektrycznej wytworzonej z morskiej farmy wiatrowej lub jej części, potwierdzający zgodność procesu budowy projektem budowlanym oraz certyfikatem zgodności projektowej, o którym mowa w pkt 1;
- 3) certyfikat bezpieczeństwa eksploatacji wydany przed dniem upływu ważności certyfikatu, o którym mowa w pkt 2, jednak nie wcześniej niż na 3 miesiące przed upływem ważności certyfikatu, o którym mowa w pkt 2, potwierdzający kompletność i poprawność dokumentacji w zakresie należytego utrzymania i serwisowania morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń.

2. Certyfikat, o którym mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, wydawany jest bezterminowo;
- 2) pkt 2, wydawany jest na okres nie dłuższy niż 5 lat;
- 3) pkt 3, wydawany jest na okres nie dłuższy niż 5 lat i wymaga odnowienia nie wcześniej niż na 3 miesiące przed upływem terminu ważności certyfikatu bezpieczeństwa eksploatacji.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej na wniosek uznanej organizacji, która posiada akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17065 albo Polską Normą ją zastępującą, upoważnia tę organizację, w drodze decyzji administracyjnej, do wydawania certyfikatów, o których mowa w ust. 1, jeżeli organizacja ta udokumentuje posiadane doświadczenie w zakresie oceny dokumentacji technicznej oraz nadzoru nad budową, przebudową lub eksploatacją morskich farm wiatrowych lub zespołów urządzeń albo sztucznych wysp lub konstrukcji lub innych urządzeń i instalacji zlokalizowanych na morzu.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się:

- 1) kopię certyfikatu potwierdzającego akredytację uznanej organizacji zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17065 albo Polską Normą ją zastępującą;
- 2) dokumentację potwierdzającą posiadane doświadczenie w zakresie określonym w ust. 3;
- 3) przepisy uznanej organizacji określające wymogi niezbędne do wydania przez tę organizację certyfikatów, o których mowa w ust. 1;
- 4) opis procedur dotyczących wykonywania czynności nadzorczych, o których mowa w art. 113i.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej prowadzi wykaz uznanych organizacji upoważnionych do wydawania certyfikatów, o których mowa w ust. 1, i ogłasza go, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

6. Wykaz, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

- 1) nazwę uznanej organizacji;
- 2) adres siedziby uznanej organizacji;
- 3) datę uzyskania uznania Komisji Europejskiej;
- 4) znak i datę wydania decyzji, o której mowa w ust. 3;
- 5) zakres upoważnienia, o którym mowa w ust. 3.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej cofa, w drodze decyzji administracyjnej, upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz wykreśla uznaną organizację z wykazu, o którym mowa w ust. 5, w przypadku utraty przez nią uznania Komisji Europejskiej albo w przypadku, gdy:

- 1) działanie tej organizacji stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa życia lub zdrowia ludzkiego, środowiska morskiego lub bezpieczeństwa żeglugi lub
- 2) organizacja ta działa z naruszeniem zasad niezależności, bezstronności, profesjonalizmu lub staranności zawodowej

– biorąc pod uwagę stwierdzone nieprawidłowości podczas budowy, eksploatacji lub likwidacji morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń w zakresie objętym certyfikatem wydanym przez tę organizację.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej aktualizuje, w drodze obwieszczenia, wykaz, o którym mowa w ust. 5, nie później niż w terminie 21 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 3 lub 7, stała się ostateczna.

Art. 113h. 1. Certyfikaty, o których mowa w art. 113g ust. 1, określają objęte ich zakresem elementy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń oraz wymagania, których spełnienie jest warunkiem wydania tych certyfikatów.

2. Kopie certyfikatów, o których mowa w ust. 1, uznana organizacja przekazuje właściwemu dyrektorowi urzędu morskiego w dniu ich wydania.

Art. 113i. 1. Uznana organizacja, o której mowa w art. 113g ust. 3, w zakresie niezbędnym do wydawania certyfikatów, o których mowa w art. 113g ust. 1, wykonuje czynności nadzorcze nad spełnianiem wymagań określonych w wydanych certyfikatach dla morskiej farmy wiatrowej lub jej elementów lub zespołu urządzeń.

2. W przypadku certyfikatu, o którym mowa w art. 113g ust. 1 pkt 1, czynności nadzorcze, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności sprawdzenie zgodności projektu budowlanego z normami technicznymi określającymi wymagania, jakie musi spełniać morska farma wiatrowa lub zespół urządzeń.

3. W przypadku certyfikatu, o którym mowa w art. 113g ust. 1 pkt 2, czynności nadzorcze, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności przeprowadzenie oględzin, nadzorowanie budowy, weryfikację i kontrolę pomiarów, prób konstrukcji, połączeń kablowych oraz urządzeń wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń.

4. W przypadku certyfikatu, o którym mowa w art. 113g ust. 1 pkt 3, czynności nadzorcze, o których mowa w ust. 1, obejmują w szczególności weryfikację dokumentacji w zakresie należytego utrzymania i serwisowania morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń, w tym dokumentacji z przeglądów technicznych konstrukcji i urządzeń wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń przeprowadzanych na podstawie odpowiednich norm technicznych oraz przepisów uznanej organizacji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135 oraz z 2021 r. poz. 234 i 1718) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów jest wydawane wyłącznie w przypadku uzyskania przez wnioskodawcę wstępnych

warunków przyłączenia albo warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów.”;

2) w art. 26:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 23 ust. 1c, 2a, 3–5 oraz 5b stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 8 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 23 ust. 2a, 3–5 i 5b, art. 27a i art. 27b ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 27 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23 ust. 2a, 3–5, 5b, 6e i 6f oraz art. 26 ust. 5, 6 i 8.”;

4) w art. 27a w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) w przypadku wniosku dotyczącego zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów – wnioskodawca dołącza także oryginały lub poświadczone kopie wstępnych warunków przyłączenia albo warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów, objętych wnioskiem.”.

Art. 3. 1. W sprawach o wydanie pozwoleń na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów, o których mowa w art. 26 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, lub uzgodnień, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, dotyczących zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 26 ust. 4 i 8 oraz art. 27 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wnioskodawca uzupełnia wniosek o wydanie pozwolenia na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów lub wniosek o wydanie uzgodnienia.

3. W przypadku niezuzpełnienia wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 2, postępowania, o których mowa w ust. 1, umarza się.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji (OSR), zwany dalej „projektem ustawy”, zawiera przepisy mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa podczas budowy i eksploatacji w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej Morza Bałtyckiego morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.) oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej do miejsca rozgraniczenia własności, w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych – zwanego dalej „zespołem urządzeń”.

Dla osiągnięcia opisanego powyżej celu projektowane przepisy zakładają wdrożenie odpowiednich mechanizmów nadzoru nad projektowaniem, budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych i zespołów urządzeń, obejmujących system certyfikacji i czynności nadzorczych dotyczących procesu realizacji przedmiotowych inwestycji.

Art. 1 pkt 1 i 2 projektu ustawy dotyczą przeniesienia definicji morskiej farmy wiatrowej i definicji zespołu urządzeń, które obecnie znajdują się w art. 113a ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680, z późn. zm.), do art. 3 ust. 2 tej ustawy, który określa zakres jej zastosowania. Konieczność doprecyzowania określonego w art. 3 ust. 2 zakresu zastosowania ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim wynika z faktu wprowadzenia, na mocy art. 99 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, nowego rozdziału 5a ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim – „Bezpieczeństwo eksploatacji morskich farm wiatrowych”. Zgodnie z art. 1 pkt 1 projektu ustawy przepisy ustawy o bezpieczeństwie morskim będą miały zastosowanie do morskich farm wiatrowych i zespołów urządzeń w zakresie w niej określonym. Zgodnie z art. 1 pkt 2 projektu ustawy z treści art. 113a ust. 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim zostanie usunięta definicja morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń.

Zgodnie z art. 1 pkt 3 projektu ustawy w rozdziale 5a ustawy o bezpieczeństwie morskim – „Bezpieczeństwo eksploatacji morskich farm wiatrowych”, dodane zostaną nowe przepisy art. 113g–113i stanowiące dopełnienie regulacji zawartych w tym rozdziale oraz

w art. 82 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych.

Projektowany art. 113g ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim dotyczy wymagań w zakresie budowy i eksploatacji, jakie powinna spełniać morska farma wiatrowa oraz zespół urządzeń. Potwierdzeniem spełnienia wymagań jest odpowiedni certyfikat uznanej organizacji, o której mowa w art. 5 pkt 17 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

Zgodnie z projektowanym art. 113g ust 1 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim przewiduje się trzy obszary w tym zakresie:

- certyfikat zgodności projektowej potwierdzający zgodność projektu budowlanego z normami technicznymi określającymi wymagania, jakie musi spełnić morska farma wiatrowa oraz zespół urządzeń. Zgodnie z projektowanym art. 113g ust. 1 pkt 1 certyfikat zgodności projektowej będzie wydawany po opracowaniu projektu budowlanego, przed rozpoczęciem budowy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń, a konkretnie przed zawiadomieniem organu nadzoru budowlanego o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych, zgodnie z art. 41 ust. 4–4d ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.),
- certyfikat dopuszczenia do eksploatacji potwierdzający zgodność procesu budowy z projektem budowlanym oraz certyfikatem zgodności projektowej. Zgodnie z projektowanym art. 113g ust. 1 pkt 2 certyfikat dopuszczenia do eksploatacji będzie wydawany po zakończeniu budowy morskiej farmy wiatrowej lub jej części lub zespołu urządzeń, nie później niż na 30 dni przed planowanym dniem pierwszego wprowadzenia do sieci, na podstawie udzielonej koncesji, energii elektrycznej wytworzonej z morskiej farmy wiatrowej lub jej części,
- certyfikat bezpieczeństwa eksploatacji potwierdzający kompletność i poprawność dokumentacji w zakresie należytego utrzymania i serwisowania morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń. Zgodnie z projektowanym art. 113g ust. 1 pkt 3 certyfikat bezpieczeństwa eksploatacji będzie wydawany przed dniem upływu ważności certyfikatu dopuszczenia do eksploatacji, jednak nie wcześniej niż na 3 miesiące przed dniem upływu ważności tego certyfikatu.

Zgodnie z art. 113g ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim

certyfikat zgodności projektowej będzie wydawany bezterminowo, certyfikat dopuszczenia do eksploatacji będzie wydawany na okres nie dłuższy niż 5 lat, natomiast certyfikat bezpieczeństwa eksploatacji będzie wydawany na okres nie dłuższy niż 5 lat i będzie wymagać odnowienia nie wcześniej niż na 3 miesiące przed upływem terminu ważności certyfikatu bezpieczeństwa eksploatacji.

W art. 113g ust. 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim określono, że minister właściwy do spraw gospodarki morskiej na wniosek uznanej organizacji, która posiada akredytację zgodnie z normą PN-EN ISO/IEC 17065 albo Polską Normą ją zastępującą, upoważnia tę organizację w drodze decyzji administracyjnej do wydawania certyfikatów, o których mowa powyżej, jeżeli organizacja ta udokumentuje posiadane doświadczenie w zakresie oceny dokumentacji technicznej oraz nadzoru nad budową, przebudową lub eksploatacją morskich farm wiatrowych lub zespołów urządzeń albo sztucznych wysp lub konstrukcji lub innych urządzeń i instalacji zlokalizowanych na morzu. Norma PN-EN ISO/IEC 17065 określa wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi, a spełnianie jej wymogów jest wymagane między innymi od jednostek uprawnionych do przeprowadzania oceny zgodności wyposażenia morskiego, zgodnie z art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 2 grudnia 2016 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 955). Norma ta jest normą zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30). Akredytację od krajowej jednostki stowarzyszonej w ramach Europejskiej Współpracy w Dziedzinie Akredytacji, ustanowionej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008, musi posiadać podmiot, który wydaje certyfikaty sprzętu i dokumenty modułu wytwarzania energii, co wynika z definicji „upoważnionego podmiotu certyfikującego”, zawartej w art. 2 pkt 46 rozporządzenia Komisji (UE) 2016/631 z dnia 14 kwietnia 2016 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący wymogów w zakresie przyłączenia jednostek wytwórczych do sieci (Dz. Urz. UE L 112 z 27.04.2016, str. 1). W Polsce akredytację w zakresie zgodności z normą PN-EN ISO/IEC 17065 nadaje Polskie Centrum Akredytacji (PCA). Aby uzyskać akredytację w zakresie zgodności z normą PN-EN ISO/IEC 17065, należy spełnić określone przez PCA warunki, w tym dotyczące posiadania odpowiednich możliwości badawczych we wnioskowanym lub akredytowanym zakresie oraz przeprowadzenia co najmniej jednego procesu certyfikacji w określonym przez PCA zakresie.

Aby uniknąć konieczności nowelizowania projektowanego art. 113g ust. 3 w przypadku zmiany normy PN-EN ISO/IEC 17065, zastosowano sposób powołania niedatowanego tej normy.

Projektowany art. 113g ust. 4 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim określa zakres dokumentacji, którą należy dołączyć do wniosku o upoważnienie uznanej organizacji do wydawania certyfikatów dla morskiej farmy wiatrowej. Dołączona do wniosku dokumentacja będzie potwierdzać posiadanie przez uznaną organizację odpowiedniej akredytacji i doświadczenia w zakresie oceny dokumentacji technicznej oraz nadzoru nad budową, przebudową lub eksploatacją konstrukcji zlokalizowanych na morzu (np. sztucznych wysp, morskich farm wiatrowych, zespołów urządzeń lub innych urządzeń i instalacji). Ponadto do wniosku należy dołączyć przepisy uznanej organizacji określające wymogi niezbędne do spełnienia w celu wydania certyfikatu zgodności projektowej, certyfikatu dopuszczenia do eksploatacji oraz certyfikatu bezpieczeństwa eksploatacji morskiej farmy wiatrowej, jak również opis procedur dotyczących wykonywania czynności nadzorczych nad spełnianiem wymagań określonych w wydanych certyfikatach.

Projektowany art. 113g ust. 5, 6 i 8 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim dotyczy sposobu prowadzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej wykazu uznanych organizacji upoważnionych do wykonywania ww. zadań, a także zawartości tego wykazu.

Zgodnie z projektowanym art. 113g ust. 7 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim cofnięcie upoważnienia oraz wykreślenie uznanej organizacji z wykazu będzie następować w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku utraty przez organizację uznania Komisji Europejskiej, a także w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podczas budowy, eksploatacji lub likwidacji morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń, świadczących o działaniu uznanej organizacji z naruszeniem zasad niezależności, bezstronności, profesjonalizmu lub staranności zawodowej lub w sposób stwarzający zagrożenie dla bezpieczeństwa życia lub zdrowia ludzkiego, środowiska morskiego lub bezpieczeństwa żeglugi. Określone w art. 113g ust. 7 przesłanki, które mogą stanowić podstawę cofnięcia upoważnienia, odnoszą się do nieprawidłowości w zakresie podlegającym nadzorowi uznanej organizacji, którym powinny zapobiec określone w art. 113i czynności nadzorcze wykonywane w celu wydania określonego certyfikatu. Mając na uwadze wynoszący kilkadziesiąt lat cykl życia morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń, istotne znaczenie odgrywać będzie, odnawiany co pięć lat, certyfikat bezpieczeństwa eksploatacji.

W celu odnowienia tego certyfikatu uznana organizacja będzie weryfikować dokumentację dotyczącą utrzymania konstrukcji i urządzeń wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń (np. wykonanych napraw urządzeń, przebudowy konstrukcji etc.) oraz ich serwisowania (np. wykonanych przeglądów, wymiany podzespołów etc.).

Zgodnie z projektowanym art. 113h ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim certyfikat wydany przez uznaną organizację będzie określać objęte jego zakresem elementy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń oraz wymogi, z katalogu określonego w art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, których spełnianie certyfikat potwierdza. Kopie certyfikatów uznana organizacja będzie przekazywać właściwemu dyrektorowi urzędu morskiego z dniem ich wydania, co w sposób znaczący usprawni działalność terenowych organów administracji morskiej w zakresie związanym z budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych i zespołów urządzeń oraz w zakresie dotyczącym bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa żeglugi, ochrony środowiska morskiego oraz nadzoru przeciwpożarowego w polskich obszarach morskich. Przekazanie organom administracji morskiej certyfikatu zgodności projektowej, który zgodnie z art. 113g ust. 1 pkt 1 zostanie wydany przed zawiadomieniem organu nadzoru budowlanego o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych dotyczących morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń, umożliwi podjęcie odpowiednich działań prawnych i informacyjnych związanych z ogłoszeniem strefy niebezpiecznej dla żeglugi w miejscu budowy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń. Z kolei przekazanie certyfikatu dopuszczenia do eksploatacji, który zgodnie z art. 113g ust. 1 pkt 2 zostanie wydany po zakończeniu budowy, jednak nie później niż na 30 dni przed planowanym dniem pierwszego wprowadzenia do sieci energii elektrycznej z morskiej farmy wiatrowej, umożliwi wydanie przez dyrektora urzędu morskiego odpowiedniego zarządzenia określającego strefy bezpieczeństwa wokół ww. infrastruktury, w których będzie obowiązywać zakaz żeglugi statków oraz inne restrykcje.

W projektowanym art. 113i ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim określono zakres czynności nadzorczych wykonywanych przez uznaną organizację w celu potwierdzenia spełnienia przez morską farmę wiatrową i zespół urządzeń wymagań, w zakresie niezbędnym do wydania określonego certyfikatu. Ustępy 2–4 ww. przepisu zawierają otwarty katalog czynności nadzorczych wykonywanych przez uznaną organizację w celu wydania określonego certyfikatu. Przykładowo w celu wydania zgodności projektowej

uznana organizacja dokona m.in. sprawdzenia zgodności projektu budowlanego morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń z odpowiednimi normami technicznymi, natomiast w celu wydania certyfikatu bezpieczeństwa eksploatacji uznana organizacja będzie m.in. sprawdzać dokumentację w zakresie należytego utrzymania i serwisowania konstrukcji i urządzeń wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń. Czynności nadzorcze, których dotyczy projektowany art. 113i, będą przeprowadzane zgodnie z procedurami określonymi w przepisach uznanej organizacji, o których mowa w projektowanych art. 113i ust. 4 oraz w art. 113g ust. 4 pkt 3 i 4. Przepisy te będą między innymi uwzględniać odpowiednie normy techniczne mające zastosowanie do procesu budowy i eksploatacji poszczególnych elementów morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń (np.: PN-EN ISO 19901-4 Szczególne wymagania dotyczące konstrukcji morskich. Część 4: Uwarunkowania geotechniczne i konstrukcyjne fundamentu, PN-EN IEC 61400-1 Turbozespoły wiatrowe – Wymagania dotyczące bezpieczeństwa) oraz zalecenia producentów urządzeń wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń.

Art. 2 projektu ustawy wprowadza zmiany w art. 23, art. 26, art. 27 oraz art. 27a ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2135, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o obszarach morskich”, mające na celu zabezpieczenie możliwości wyprowadzania mocy z morskich farm wiatrowych na ląd.

Proponowana zmiana art. 23 ustawy o obszarach morskich, przez dodanie nowego ust. 5b, stanowi przepis materialny, zgodnie z którym pozwolenia na wznoszenie lub wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów są wydawane w przypadku uzyskania przez wnioskodawcę wstępnych warunków przyłączenia albo warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy lub jego elementów. Przepis ten będzie odpowiednio stosowany także do pozwoleń i uzgodnień na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów oraz do przedłużenia tych pozwoleń i uzgodnień, zgodnie z nowym brzmieniem art. 26 ust. 4 i 8 oraz art. 27 ust. 1a.

Korespondująca z powyższymi wymogami zmiana w przepisach dotyczących wymogów formalnych wniosków została wprowadzona przez dodanie nowego pkt 9 w art. 27a ust. 2 ustawy o obszarach morskich. Należy w tym miejscu wskazać, że ten wymóg

formalny nie będzie dotyczył wszystkich wniosków o wydanie pozwoleń dotyczących sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń albo kabli i uzgodnień dotyczących kabli, a jedynie takich wniosków, które będą dotyczyły zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów.

Mając na uwadze obecną praktykę składania wniosków o wydanie pozwoleń lokalizacyjnych dla zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, które mają wyprowadzać moc z planowanych morskich farm wiatrowych w polskich obszarach morskich, jest niezbędne dodanie warunku formalnego złożenia takiego wniosku – dołączenie do wniosku oryginałów lub poświadczonych kopii wstępnych warunków przyłączenia albo warunków przyłączenia albo umowy lub umów o przyłączenie do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej dla morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie moc za pomocą zespołu urządzeń służących do wyprowadzania mocy lub jego elementów, objętych wnioskiem. Obecnie bowiem wnioski o wydanie pozwoleń dla kabli eksportowych dla morskich farm wiatrowych są składane w lokalizacjach, które prowadzą do obszarów, które tylko potencjalnie będą objęte pozwoleniami dla morskich farm wiatrowych.

Pozwolenia lokalizacyjne dla kabli są wydawane co do zasady niezależnie od pozwoleń np.: dla morskich farm wiatrowych. W przypadku kabli nie są także prowadzone postępowania rozstrzygające – jak w przypadku m.in. morskich farm wiatrowych. Oznacza to, że każdy, kto zawnioskuje o wydanie pozwolenia lokalizacyjnego dla kabla, może je uzyskać, a lokalizacja kabla formalnie nie musi odpowiadać rzeczywistemu zapotrzebowaniu na taką infrastrukturę. Składanie wniosków o wydanie pozwoleń lokalizacyjnych dla kabli eksportowych do miejsc, w których na razie tylko potencjalnie będą mogły być zlokalizowane morskie farmy wiatrowe, jest niepożądane. Prowadzi to do blokowania pod względem przestrzennym wielu akwenów w polskich obszarach morskich, a nawet rodzi zagrożenie blokowania możliwości wyprowadzenia mocy z morskich farm wiatrowych, które mają obowiązujące pozwolenia.

Należy zaznaczyć, że dodanie wymogu w postaci przedstawienia oryginału albo potwierdzonej za zgodność z oryginałem kopii ww. dokumentów nie powoduje istotnych dodatkowych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, ponieważ nie jest to dokument, który wnioskodawca musi uzyskać specjalnie na potrzeby postępowania

administracyjnego o wydanie pozwolenia lokalizacyjnego lub uzgodnienia dla zespołu urządzeń. Jednocześnie taki wymóg zapewni odpowiednią możliwość wyprowadzenia mocy z realnie planowanych morskich farm wiatrowych i tym samym zapewni racjonalne gospodarowanie obszarami morskimi, ponieważ pozwolenia będą wydawane tylko dla zespołów urządzeń, które rzeczywiście będą potrzebne. Zasadne jest, aby takie dodatkowe wymaganie formalne miało zastosowanie do trwających postępowań administracyjnych, ponieważ konieczność wprowadzenia tego wymagania ujawniła się w wyniku składania wniosków w sposób zagrażający racjonalnemu zagospodarowaniu polskich obszarów morskich.

Art. 3 projektu ustawy stanowi przepis przejściowy dotyczący stosowania zmian określonych w art. 2 projektu ustawy, dotyczących pozwoleń i uzgodnień w sprawie kabli, również do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W przypadku ww. postępowań, zgodnie z art. 3 ust. 2 projektu ustawy, wnioskodawca będzie zobowiązany do odpowiedniego uzupełnienia wniosku o wydanie pozwolenia na układanie i utrzymywanie kabli lub rurociągów lub wniosku o wydanie uzgodnienia, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem umorzenia przedmiotowego postępowania, zgodnie z art. 3 ust. 3 projektu ustawy.

Odstąpiono od wprowadzenia przepisu przejściowego dotyczącego stosowania zmian określonych w art. 1 projektu ustawy, ponieważ w świetle informacji zawartych w obwieszczeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 2 marca 2021 r. w sprawie polityki energetycznej państwa do 2040 r. (M.P. z 2021 r. poz. 264) włączenie do krajowego bilansu elektroenergetycznego pierwszej morskiej farmy wiatrowej jest planowane nie wcześniej niż w 2024/2025 r. Natomiast zgodnie z aktualnym stanem wiedzy na temat realizacji projektów w zakresie morskiej energetyki wiatrowej rozpoczęcie budowy pierwszej morskiej farmy wiatrowej w polskiej części Bałtyku jest planowane w latach 2023/2024. Termin rozpoczęcia budowy morskiej farmy wiatrowej będzie miał zasadnicze znaczenie dla terminu realizacji prac budowlanych dotyczących zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej do miejsca rozgraniczenia własności. Z założenia zespół urządzeń będzie budowany po rozpoczęciu budowy morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana będzie za jego pomocą energia elektryczna.

Aby rozpocząć budowę morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń, należy uzyskać szereg decyzji administracyjnych wydawanych przez organy administracji morskiej lub w uzgodnieniu z nimi. Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r.

o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych w celu realizacji inwestycji polegającej na budowie oraz utrzymywaniu morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń jest konieczne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgody wodnoprawnej, pozwolenia na budowę oraz pozwolenia na użytkowanie. Natomiast na podstawie przepisów art. 113b i art. 113c ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim przed złożeniem wniosku o pozwolenie na budowę dla morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń należy sporządzić trzy ekspertyzy i dwa plany wymagające zatwierdzenia przez dyrektora urzędu morskowego właściwego dla lokalizacji morskiej farmy wiatrowej, jedną ekspertyzę wymagającą zatwierdzenia przez Ministra Obrony Narodowej oraz jedną ekspertyzę wymagającą zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. W toku prac nad niniejszym projektem ustawy ustalono, że organy administracji morskiej uczestniczyły jedynie w kilkunastu postępowaniach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla morskich farm wiatrowych i dla zespołów urządzeń. Pozostałe wymienione powyżej wymogi formalne na dzień sporządzenia niniejszego uzasadnienia nie zostały spełnione, co zdaje się potwierdzać wspomniane wcześniej założenia dotyczące terminu budowy i uruchomienia pierwszej morskiej farmy wiatrowej w polskiej części Bałtyku.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że regulacje zawarte w art. 1 projektu ustawy odnoszą się do czynności związanych z rozpoczęciem budowy morskiej farmy wiatrowej lub zespołu urządzeń (vide art. 113g ust 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1) oraz do momentu wprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej do sieci elektroenergetycznej, na podstawie udzielonej koncesji (vide art. 113g ust 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1), nie przewiduje się wystąpienia okoliczności uzasadniających wprowadzenie przepisu przejściowego w zakresie stosowania przepisów ustawy zmienianej w art. 1 do morskich farm wiatrowych lub zespołów urządzeń, których budowę rozpoczęto przed wejściem w życie przepisów zawartych w niniejszym projekcie ustawy.

Zgodnie z art. 4 projektu ustawy ustawa wejdzie w życie w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne podlegające notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

W związku z koniecznością notyfikacji technicznej, przepisy zawarte w niniejszym projekcie ustawy zostały wydzielone z projektu ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (UD 34), w celu zapobieżenia wstrzymania procesu legislacyjnego ww. projektu ustawy, którego terminowe wejście w życie warunkuje rozpoczęcie inwestycji w zakresie morskiej energetyki wiatrowej, mających zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego państwa.

Przepisy zawarte w projektowanej regulacji, w ramach uzgodnień i konsultacji publicznych ustawy z dnia 20 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, zostały udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji publicznych albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Osiągnięcie założonego w projekcie ustawy celu przy użyciu innych środków, biorąc pod uwagę planowaną lokalizację przedmiotowych inwestycji, ich liczbę, rozmiar oraz złożoność, wymagałoby znacznych nakładów finansowych związanych z koniecznością zatrudnienia przez właściwe organy administracji państwowej bardzo licznej grupy wykwalifikowanych ekspertów z dziedzin związanych z budownictwem, energetyką i elektrotechniką, ochroną przeciwpożarową oraz ochroną środowiska.

Nie jest możliwe alternatywne rozwiązanie zagadnienia w drodze innej niż ustawa z uwagi na okoliczność, że regulowana materia jest materia ustawową, ponieważ dotyczy

praw i obowiązków przedsiębiorców planujących budowę morskich farm wiatrowych w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej.

Projekt ustawy nie będzie miał negatywnych skutków społeczno-gospodarczych, w tym dla mikroprzedsiębiorców. Projektowane przepisy będą mieć pozytywny wpływ na działanie średnich i dużych przedsiębiorców, w szczególności uznanych organizacji, które będą realizować zadania nadzorcze przewidziane w niniejszym projekcie ustawy, a także inwestorów planujących budowę morskich farm wiatrowych w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Marek Gróbarczyk – Sekretarz Stanu, Ministerstwo Infrastruktury</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Krężel – Departament Gospodarki Morskiej tel. 22 583 85 70; e-mail: sekretariatDGM@mi.gov.pl Cezary Puchacz – Departament Gospodarki Morskiej tel. 22 583 85 99; e-mail: cezary.puchacz@mi.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 27.01.2022 r.</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD232</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy ma na celu zapewnienie, aby morskie farmy wiatrowe budowane w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej Morza Bałtyckiego, a także zespoły urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej na ląd spełniały odpowiednie wymogi w zakresie wytrzymałości, nośności i stateczności konstrukcji wchodzących w skład morskiej farmy wiatrowej i zespołu urządzeń, bezpieczeństwa pożarowego, bezpieczeństwa użytkowania oraz ochrony środowiska, w celu zapewnienia bezpieczeństwa infrastruktury energetycznej, ochrony środowiska morskiego oraz życia i zdrowia osób zaangażowanych w budowę i eksploatację morskich farm wiatrowych i zespołów urządzeń oraz innych użytkowników morza (np.: rybaków, żeglarzy).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa zawiera rozwiązania w zakresie nadzoru nad procesem projektowania, budowy i eksploatacji morskich farm wiatrowych (oraz zespołów urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej na ląd) obejmujące system certyfikacji służący potwierdzeniu spełniania przez morską farmę wiatrową wymagań w zakresie bezpieczeństwa i ochrony środowiska na poszczególnych etapach realizacji inwestycji (projektowanie, dopuszczenie do eksploatacji, eksploatacja).

Projektowane przepisy określają między innymi zakres wymagań dla morskiej farmy wiatrowej (bezpieczeństwo konstrukcji, bezpieczeństwo pożarowe, bezpieczeństwo użytkowania, ochrona środowiska, warunki użytkowe), których spełnianie będą potwierdzać: certyfikat zgodności projektowej, certyfikat dopuszczenia do eksploatacji, certyfikat bezpieczeństwa eksploatacji.

Zgodnie z projektowanymi przepisami zadania w zakresie certyfikacji i nadzoru nad morskimi farmami wiatrowymi w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej na Morzu Bałtyckim będą realizowane przez uznane organizacje, o których mowa w art. 5 pkt 17 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 680, z późn. zm.), które na podstawie projektowanych przepisów będą mogły uzyskać upoważnienie do realizacji zadań w opisanym powyżej zakresie.

Projektowane rozwiązanie jest analogiczne do funkcjonującego od wielu lat w Polsce oraz na całym świecie systemu nadzoru administracji państwowej nad budową i eksploatacją statków morskich i platform wiertniczych, opartego o działalność wyspecjalizowanych instytucji, uznanych przez Komisję Europejską zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów statków.

Wdrożenie projektowanych rozwiązań zapewni bezpieczeństwo procesów związanych z budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych. W zakresie kompetencji organów administracji morskiej projektowane przepisy zapewnią nadzór nad realizacją przedmiotowych przedsięwzięć, dzięki czemu zapewnione zostanie bezpieczeństwo osób zaangażowanych w budowę i eksploatację morskich farm wiatrowych, bezpieczeństwo innych aktywności realizowanych w rejonie i na obszarze planowanych inwestycji, a także zostanie ograniczone zagrożenie negatywnego wpływu inwestycji na środowisko morskie. Z punktu widzenia inwestorów dzięki projektowanym regulacjom zapewniony zostanie kompleksowy i niezależny nadzór wyspecjalizowanej instytucji (uznanej organizacji) nad projektowaniem, budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych, co wpłynie na zmniejszenie ryzyka wypadków i awarii w trakcie całego okresu realizacji przedmiotowych inwestycji.

Kwestia nadzoru nad budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych wymaga interwencji ustawowej. Brak jest możliwości wdrożenia regulacji w tym zakresie w inny sposób niż w drodze przepisów ustawowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane regulacje są zbieżne z rozwiązaniami stosowanymi przez państwa członkowskie UE oraz inne państwa na całym świecie. Zadania nadzorcze w zakresie realizacji projektów z dziedziny offshore (morska energetyka wiatrowa, przemysł wydobywczy na morzu) realizują wyspecjalizowane instytucje certyfikacyjne, w tym organizacje klasyfikacyjne uznane przez Komisję Europejską zgodnie z przepisami Unii Europejskiej w zakresie wspólnych reguł i norm dotyczących

organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów statków.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
przedsiębiorcy zainteresowani realizacją projektów w zakresie morskiej energetyki wiatrowej	kilkadziesiąt	szacunki własne	Zapewnienie nadzoru uznanej organizacji nad projektowaniem, budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych.
minister właściwy do spraw gospodarki morskiej	1		Prowadzenie postępowań administracyjnych w zakresie upoważnienia i cofania upoważnienia uznanej organizacji do realizacji zadań nadzorczych nad projektowaniem, budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych. Prowadzenie wykazu upoważnionych uznanych organizacji.
uznane organizacje, o których mowa w art. 5 pkt 17 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim	12		Możliwość uzyskania upoważnienia do realizacji zadań związanych z nadzorem nad projektowaniem, budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych.
dyrektorzy urzędów morskich	2		Prowadzenie bazy danych certyfikatów wydawanych przez uznane organizacje dla morskich farm wiatrowych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zawiera przepisy, które podlegały uzgodnieniom, konsultacjom i opiniowaniu w ramach procesu legislacyjnego projektu ustawy o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (UD 34). W ramach uzgodnień międzyresortowych Minister do spraw Unii Europejskiej zgłosił uwagę, że przedmiotowe przepisy wymagają notyfikacji technicznej, zgodnie z przepisami prawa europejskiego i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

W celu uniknięcia opóźnienia procesu legislacyjnego projektu ustawy (UD 34), przepisy wymagające notyfikacji technicznej zostały wydzielone do oddzielnej regulacji – niniejszego projektu ustawy, który zostanie poddany procedurze notyfikacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania		Nie dotyczy.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Przedmiotowa regulacja nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych. Dodatkowe zadania dla urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej oraz urzędów morskich będą realizowane przez pracowników zatrudnionych na etatach finansowanych ze środków przyznanych na wykonywanie zadań ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej na podstawie art. 117 ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 234, z późn. zm.).										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane przepisy będą mieć pozytywny wpływ na działanie średnich i dużych przedsiębiorców, w szczególności uznanych organizacji, które będą realizować zadania nadzorcze przewidziane w niniejszym projekcie ustawy, a także inwestorów planujących budowę morskich farm wiatrowych w polskiej wyłącznej strefie ekonomicznej. Brak szacunków, w ujęciu pieniężnym, w zakresie wpływu regulacji na uznane organizacje wynika ze złożoności i zróżnicowania zakresu nadzoru uznanej organizacji nad różnymi etapami tworzenia (projektowania i budowy) morskich farm wiatrowych oraz ich eksploatacji, na co dodatkowo ma wpływ rodzaj zastosowanej przez inwestora technologii (np. turbiny wiatrowe posadowione na dnie morskim, lub turbiny pływające), liczba i parametry techniczne infrastruktury wchodzącej w skład morskiej farmy wiatrowej (np.: wielkość i wydajność turbin), jej lokalizacja i charakterystyka tej lokalizacji (np. głębokość akwenu, specyfika warunków hydro meteorologicznych – czynniki wpływające na możliwość wykonywania określonych czynności badawczych i kontrolnych oraz ich czasochłonność). Wymienione powyżej czynniki mają również wpływ na wartość poszczególnych projektów offshorowych oraz na zakres potencjalnych zagrożeń wynikających z braku niezależnego nadzoru nad ich realizacją, co mogłoby stanowić podstawę do oszacowania wartości pieniężnej korzyści dla inwestorów wynikających z odpowiedniego nadzoru uznanej organizacji nad procesem projektowania budowy i eksploatacji morskich farm wiatrowych (brak strat pieniężnych związanych np.: ze wstrzymaniem pracy pojedynczej turbiny lub całej farmy wiatrowej w sytuacji awarii systemu przesyłowego energii). Dodatkowym czynnikiem utrudniającym szacunki ekonomiczne w opisanym powyżej zakresie jest dynamiczny rozwój technologii stosowanych w dziedzinie morskiej energetyki wiatrowej, wpływający na wartość infrastruktury wchodzącej w skład morskich farm wiatrowych oraz jej wydajność. Decyzje w zakresie technologii, jaka zostanie zastosowana w polskich projektach offshorowych, będą podejmowane na krótko przed rozpoczęciem tych przedsięwzięć (około 2023 r.). Ponadto nie jest znany harmonogram realizacji poszczególnych projektów offshorowych na przestrzeni kolejnych 10 lat, co samo w sobie uniemożliwia oszacowanie wpływu przedmiotowej regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość w badanym okresie.										

	Projekt ustawy nie wpływa w sposób bezpośredni na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Pośredni wpływ ustawy na sytuację ekonomiczną i społeczną ww. osób może być związany ze zmniejszeniem ryzyka wystąpienia awarii ww. infrastruktury energetycznej objętej systemem nadzoru uznanych organizacji, czego rezultatem może być zmniejszenie prawdopodobieństwa wystąpienia potencjalnych ograniczeń w dostawach prądu do gospodarstw domowych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

<input type="checkbox"/> nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	<input type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input checked="" type="checkbox"/> nie dotyczy
<input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zmniejszenie liczby procedur <input type="checkbox"/> skrócenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:	<input checked="" type="checkbox"/> zwiększenie liczby dokumentów <input type="checkbox"/> zwiększenie liczby procedur <input type="checkbox"/> wydłużenie czasu na załatwienie sprawy <input type="checkbox"/> inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	<input checked="" type="checkbox"/> tak <input type="checkbox"/> nie <input type="checkbox"/> nie dotyczy

Komentarz:
Projektowane regulacje wprowadzają system nadzoru nad projektowaniem, budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych obejmujący wydawanie przez podmioty nadzorujące certyfikatów zgodności projektowej, dopuszczenia do eksploatacji oraz bezpieczeństwa eksploatacji morskiej farmy wiatrowej. Stosunkowo niewielka liczba dodatkowych dokumentów (certyfikatów), które będą wydawane na podstawie projektowanych przepisów, stanowi niewspółmiernie małe obciążenie formalne w stosunku do korzyści związanych z usprawnieniem nadzoru dyrektora urzędu morskiego nad bezpieczeństwem procesów związanych z budową i funkcjonowaniem morskich farm wiatrowych (bezpieczeństwo żeglugi, nadzór przeciwpożarowy, ochrona życia i zdrowia ludzkiego, ochrona środowiska morskiego) oraz zmniejszeniem ryzyka awarii infrastruktury energetycznej mogących skutkować zmniejszeniem dostaw energii elektrycznej wytworzonej w morskiej farmie wiatrowej do krajowej sieci elektroenergetycznej.

9. Wpływ na rynek pracy

Przewiduje się, że dla realizacji zadań określonych w przedmiotowym projekcie ustawy będzie konieczne zapewnienie przez poszczególne uznane organizacje kadry wykwalifikowanych ekspertów z dziedzin związanych z inżynierią morską, budownictwem, energetyką i elektrotechniką, ochroną przeciwpożarową oraz ochroną środowiska, w tym wykwalifikowanego personelu, który będzie wykonywać czynności nadzorcze i kontrolne na miejscu budowy morskich farm wiatrowych oraz na elementach infrastruktury wchodzących w jej skład. Zakres wpływu projektowanej regulacji na rynek pracy jest ściśle związany z harmonogramem realizacji polskich projektów offshorowych. W zależności, czy ww. projekty będą realizowane równolegle czy jeden po drugim, projektowana ustawa będzie oddziaływać na rynek pracy w sposób skokowy lub stopniowy. Natomiast zadania przewidziane w niniejszej regulacji będą realizowane przez cały cykl życia morskich farm wiatrowych, szacowany na około 40 lat.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<input checked="" type="checkbox"/> środowisko naturalne <input type="checkbox"/> sytuacja i rozwój regionalny <input type="checkbox"/> sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	<input type="checkbox"/> demografia <input type="checkbox"/> mienie państwowe <input type="checkbox"/> inne:	<input type="checkbox"/> informatyzacja <input checked="" type="checkbox"/> zdrowie
---	--	--

Omówienie wpływu	Projektowane regulacje przyczynią się do zwiększenia bezpieczeństwa życia i zdrowia osób zaangażowanych w budowę i eksploatację morskich farm wiatrowych oraz innych użytkowników morza (np.: rybaków, żeglarzy), a także do zmniejszenia potencjalnego zagrożenia dla środowiska morskiego związanego z funkcjonowaniem morskich farm wiatrowych. Opisany powyżej pozytywny wpływ na środowisko naturalne oraz bezpieczeństwo zdrowia i życia ludzkiego będzie związany z wdrożeniem niezależnego nadzoru nad budową i eksploatacją morskich farm wiatrowych, który między innymi zminimalizuje ryzyko wypadku, pożaru, katastrofy budowlanej lub innego zdarzenia zagrażającego zdrowiu ludzkiemu lub środowisku naturalnemu.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów nastąpi z chwilą wejścia w życie projektowanej ustawy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu ustawy nastąpi w ciągu pięciu lat od wydania pierwszego certyfikatu bezpieczeństwa eksploatacji morskiej farmy wiatrowej, który wymaga odnowienia w okresie nie dłuższym niż 5 lat, począwszy od dnia wydania certyfikatu dopuszczenia do eksploatacji morskiej farmy wiatrowej.

W ramach ewaluacji zbadane zostaną ewentualne nieprawidłowości w funkcjonowaniu morskiej farmy wiatrowej, w tym wypadki i inne zdarzenia mogące świadczyć o występowaniu zagrożeń dla zdrowia i życia ludzkiego, środowiska naturalnego mienia w związku z funkcjonowaniem morskiej farmy wiatrowej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Zakres działalności przykładowych uznanych organizacji w zakresie nadzoru/certyfikacji offshore:

<https://www.prs.pl/oferta-prs/nadzory-przemyslowne-1/oferta-nadzorow-przemyslownych/morskie-farmy-wiatrowe>

<https://www.dnvgl.com/power-renewables/themes/offshore-wind/index.html>

<https://www.lr.org/en/clean-energy/offshore-wind/>

<https://www.rina.org/en/wind-farms-certification>

<https://group.bureauveritas.com/newsroom/enbw-partners-bureau-veritas-offshore-wind-farm-project-certification>

<https://www.abs-group.com/Knowledge-Center/Project-Profiles/Certifying-New-Offshore-Wind-Platform-Design/>